

Wedstrijdverslag KMD 35+2 – HBSS 35+1 (uitslag: 3-7):

Vandaag de laatste competitiewedstrijd van dit seizoen. Misschien maar goed ook, want de lijst met blessures stijgt gestaag. Met Nick weer onder de lat en het duo Dennis de Mennis en Ab Hamstring achterin zou het goed moeten komen, tenminste zo ging het de laatste weken best wel lekker. Zoals vaker kwamen we snel voor door een gretige Arnaud Tesla en zoals nog vaker stonden we even later weer achter met 1-2 door een sterk aanvallend HBSS, maar ook door onnodig foutjes achterin. Gelukkig zette onze superspits dit weer recht door nogmaals te scoren: 2-2, wat hem op het totaal van 17 doelpunten dit seizoen kwam te staan. Niet slecht. Ondanks enkele kansen van ons, kon HBSS in de 1^e helft verder uitlopen tot 2-5. Toch kwamen we goed uit de kleedkamer, met windje mee, dat scheelde wel. Een schot van Hansie Hansie, van grote afstand, met links, zoals afgesproken met de Hornbach, daar zat zoveel venijn in en hij ging er nog in ook: in de verre hoek met een stuit, waarin de keeper van HBSS zich lelijk vergiste. Fantastisch, wat een mooi doelpunt, één om in te lijsten! Hiermee snoerde hij in één klap de mond van alle criticasters dit seizoen. Het aanwezige publiek scandeerde direct zijn naam "Hansie Hansie" en gaf hem nog meer vleugels. Dit zou de ommekeer teweeg moeten brengen, maar die kwam niet helaas. In plaats daarvan mocht HBSS nog 2x scoren. Als laatste wil ik de passeerbeweging noemen van Frankie Guitar, die de bal linksom speelde van de verdediger terwijl hij zelf rechtsom liep. Of het een bewussie was weet ik niet, maar zijn aanstaande eega, die ook langs de lijn stond, vond het prachtig. Zo zijn we definitief op de één na laatste plaats geëindigd in de competitie. Volgend seizoen nieuwe kansen en nieuwe spelers. Er gonzen namelijk geruchten dat een aantal spelers het voor gezien wil houden en hun schoenen aan de wilgen (nee, niet Wim) wil hangen. Hopelijk komen ze hier nog op terug en zo niet, wensen we hen alvast heel veel succes en hopen hen nog vaak langs de lijn te mogen verwelkomen, of tijdens de 3^e helft.

Hierdoor is het wel noodzakelijk om nieuwe Veteranen te werven, dus bij deze mijn oproep. Bij afwezigheid van Haagsche Wimpie (moest zijn zoon naar het kampioenschap fluiten, maar helaas), die normaal als aanvoerder de Betonnie uitrekt, nam Hansie Hansie de honneurs waar en omdat hij hem niet aan zichzelf kon uitreiken (wat ik wel terecht had gevonden), ging de Betonnie naar zijn naamgever Ton het Kanon, die hem in zijn zomerverblijf zijn laatste rustplaats zal geven. Last but not least wil ik Bickel Beer nog bedanken voor zijn bezielende leiding over de wedstrijd.

